

ЗОРИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всекожа Печата. Цвѣта-та за единъ година е едно бѣло медальоне въ половина, а за шесто жицено тра четвъртия отъ бѣло медальоне. Словоместостопанъ-ма
зѣреба всекога да ся предплатени и да ся испратватъ отъ пощи, въ група или въ пощенски табора (пукове) Турски, Иамски, Прусски, Русски или Француски,
на Редакторъ-то у Американска Халъ въ Цариградъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪВЪРГ, НОЕМВРИЙ 12, 1876.

Брой 46.

ПРАВСТВЕНИНО-ТО СЪВЪРШЕНИЕ-
СТВО НА ИСУСА ХРИСТА.

(Продолжение.)

Въ никъни-тѣ два броя май спомен-
нахъ на ежо иконъ отъ много-то
прѣходство, които ся видятъ тол-
кова иено въ животъ-та на Иисуса Хри-
ста. Сега же представляемъ вториятъ иль-
ко размѣненъ за да покажемъ че
той не само е ималъ много прѣход-
ство, но че той, инистри, е билъ на-
чально съъщънъ.

1) Той е билъ свързанъ въ всич-
ки съ отношението къмъ човѣкъ-тѣ.

Евангелия-то описватъ поведението-
то му почи въ всички-тѣ отношения
и разни положения на човѣчески-тѣ
животъ. Той се говорилъ много думы и
е правилъ много дела. Той съ сърдъцемъ
съ всички-тѣ видъ люде — приятелъ-
тѣ, непрѣятелъ-тѣ, богати и спироши, учени
и иенѣши, добри и зли; но, въ всяка
случай, той е казалъ и е правилъ тъль-
ко онъ, което е било добро и при-
лично. Онъ, която инистри съ же-
лания да ся почути, той ги е почути-
валъ съ търпънъ; а онъ, които ся
стърсалъ съ лукавствомъ и съзлъдъ до го-
заметъ на думы-тѣ му, той ги е
поспоридалъ. На опущенъ-тѣ той е
послужвалъ съ радостъ; и колкото о-
трудилъ съ да е бѣла, той никога не съ
е отзывалъ никому, която е търсила по-
мощь отъ него. Той, инистри, е уко-
риналъ и е осаждалъ онъ, които ся
постоинствувалъ въ грѣхъ-та. Но, въ
създо-то време, пакъ съ възку съ-
съдъ-то имъ. Той е чувствувалъ че-
ловѣчески-тѣ слабости, съчувствувалъ
е съ пакъ-тѣ, привозилъ въ-
сички-тѣ обремененія да дойдатъ при-
него и ги убрѣзъ че ще дадатъ на-
дъростъ на иенѣши-тѣ, съда на слабо-
стъ, проенци на квачи-тѣ съ, и въ-
чичъ животъ на всички-тѣ, които ис-
кренено го приняли. Той не е търси-
лъ то удоволствие, но придалъ себе
съ добро-то и наий-тѣ грѣшилъ
родъ. Даже и когато не е ималъ дѣлъ
да подсъдовъ гаекъ-тѣ съ, той постоянно
е съзогатъ на други-тѣ. Той никога не
е употреблявалъ чудескъ-тѣ съ
съза-то съ успокойене-то или на-
слаждене, но никога за добро-то на
други-тѣ, и съзлъдъ е прѣбрѣзълъ
уничтожене, хула и страданіе, той съ е
придалъ на смъртъ на грѣши-тѣ.

Иисусъ Христосъ е любилъ човѣкъ-
тѣ тѣ както никой другъ не ги е
любилъ. Други-тѣ човѣки извѣсно съ-
злъдъ онъ, които ся билъ отъ тѣхъ-
то семейство, или отъ тѣхъ-тѣ народъ;
но Иисусъ Христосъ е любилъ онъ,
когато не съ билъ отъ негово-то се-
мейство, нико отъ негово-то обѣщество,
нико отъ неговъ-то народъ. Той е
любилъ всички-тѣ човѣкъ отъ как-

вото плено или народъ и да съ билъ тѣ.
Други-тѣ човѣкъ, извѣсно съ об-
ичаи кротъ-тѣ, смѣри-тѣ и до-
бротълъ-тѣ; но Иисусъ е събъчъ
и грѣши-тѣ, и гордели-тѣ и раз-
тратни-тѣ. Мнозина други съ обичаи
приятелъ-тѣ съ; но Иисусъ е обичалъ не-
приятелъ-тѣ съ. Повече-то други чо-
вѣкъ съ обичаи подобъ-тѣ съ съ
единъ пристрастъ любовъ, които често
е прѣкрасилъ недостатъ-тѣ имъ и е
извѣнвалъ пороци-тѣ имъ; но Иисусъ
е обичалъ човѣкъ-тѣ съ такава ис-
кренна любовъ, която инистри е
примѣрила недостатъ-тѣ имъ, и е
извѣнвалъ лоши-тѣ имъ дѣла. Той съ
откривалъ грѣхъ-тѣ имъ и строго ги е
наказвалъ да можахъ тѣ да ся из-
бавятъ отъ тѣхъ. Други съ обичаи
приятелъ-тѣ съ тълозъ, че тѣ съ
были готови да покържутъ иници-
за тѣхъ; но Иисусъ толковъ съ любовъ
непрѣятелъ-тѣ съ, които той е положилъ
животъ-тѣ съ на тѣхъ е

Иисусъ е билъ съъщънъ въ всич-
ки съ отношението къмъ човѣкъ-тѣ,
защитъ негово-то любовъ за тѣхъ е
била съъщънъ.

1) Върхънъ-то прѣходство на
Иисуса Христа, обаче, е състояло въ
съзърваніе-тѣ му прѣобрѣтъ на
Бога Отца. Той е билъ съъщънъ въ
неговъ-то съ, съ ага и да го е
водилъ до Гетсиманскъ и до Голгофа.

Такъ съъщънъ неговъ-то е про-
излизалъ отъ съъщънъ-та му ло-
бъвъ къмъ Бога Отца; и тълъ върхъ-
ностъ на иенѣши-тѣ, съда на слабо-
стъ, проенци на квачи-тѣ съ, и въ-
чичъ животъ на всички-тѣ, които ис-
кренено го приняли. Той не е търси-
лъ то удоволствие, но придалъ себе
съ добро-то и наий-тѣ грѣшилъ
родъ. Даже и когато не е ималъ дѣлъ
да подсъдовъ гаекъ-тѣ съ, той постоянно
е съзогатъ на други-тѣ. Той никога не
е употреблявалъ чудескъ-тѣ съ
съза-то съ успокойене-то или на-
слаждене, но никога за добро-то на
други-тѣ, и съзлъдъ е прѣбрѣзълъ
уничтожене, хула и страданіе, той съ е
придалъ на смъртъ на грѣши-тѣ.

Ако бы нико да кажешъ, че Еван-
гелисти-тѣ съ изъяснили това описа-
ни на Иисуса Христа, то че не изъ-
помниха за силы-тѣ и неопредѣ-
ни-тѣ доказателства за достовѣръ-
тъ на Евангелисти-тѣ. Ние не иль-
оговорили още съ думы-тѣ на Русъ:
«То бы было още по-чудесно че
тици думы съ съзънъ-та такава
животописънъ отъ колкото за такава
лице ащеистично е да живи». Но
които другъ не е описалъ та-
ко лице, и никой списителъ на ро-

манъ не съ е даже въобразявалъ. Ну-
жно е още да забѣльшите какъ Еван-
гелисти-тѣ представятъ или описватъ хи-
рактеръ-тѣ на Иисусъ. Тѣ не даватъ единъ
катагоръ съ прѣблѣданіе, и посъдъ да у-
твърдятъ че Иисусъ Христосъ ги е и-
мелъ. Тѣ да покъзатъ негово-то съъщън-
ство по никакъ другъ начинъ осъбънъ
чукъ разказване просто че го говори-
ли и чо съ напиши. Но ил е съ-
съзъмъ неизвѣдъно че Майстъръ единъ ма-
тира, и боян единъ разбъръ — драмата
неученъ маши — да съ ноги да
извѣтвятъ една личностъ, които прѣъ-
зъ 15 века съ починала отъ образованъ-
тия съѣтъ? Съѣтъ Иисусъ беззбрѣ-
ници примѣти това. Даже Страусъ пре-
дадъ че исклучът чудеса-тѣ, които
15 вѣкъ изъчина съѣтъ, тѣ съѣтъ
извѣтвятъ това. Даже Страусъ пре-
дадъ че исклучът чудеса-тѣ, които
извѣтвятъ това. (Съѣтъ).

СТОЙНОСТЬ-ТА НА ДУША-ТѢ.

4.

Кодо струва душа-тѣ?

Въ последнѣ-тѣ съ брой доказахъ
върхънъ-то прѣходство на
Иисуса Христа, обаче, е състояло въ
съзърваніе-тѣ му прѣобрѣтъ на
Бога Отца. Той е билъ съъщънъ въ
неговъ-то съ, съ ага и да го е
водилъ до Гетсиманскъ и до Голгофа.

Душа-тѣ има чудна способностъ
за радостъ и скръбъ.

Та е наредена не само на съзъ-
възможенъ, но и съ чувствително естество,
и способностъ-та ѝ за радостъ и за скръбъ
е толкова чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ти има чудна способ-
ностъ за радостъ и скръбъ.

Та е наредена не само на съзъ-
възможенъ, но и съ чувствително естество,
и способностъ-та ѝ за радостъ и за скръбъ
е толкова чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ти има чудна способ-
ностъ за радостъ и скръбъ.

Та е наредена не само на съзъ-
възможенъ, но и съ чувствително естество,
и способностъ-та ѝ за радостъ и за скръбъ
е толкова чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ти има чудна способ-
ностъ за радостъ и скръбъ.

Та е наредена не само на съзъ-
възможенъ, но и съ чувствително естество,
и способностъ-та ѝ за радостъ и за скръбъ
е толкова чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ти има чудна способ-
ностъ за радостъ и скръбъ.

Душа-тѣ има подобни способности
за скръбъ. Ти може да пропада гори-
ши съ съзъмъ, и даже да прѣѣтъ скръбъ
толовка угнитителъ, че то да не може
никакъ да влече. Душа-тѣ инистри
много съ прѣблѣданіе, по причинъ на
чувствителното съ естество, и стой-
ностъ-та и много съ увеличава на
пригодъ и скръбъ; и даже че инистри-та
способностъ да не съзъмъ въ бѣ-
дъ, та ила има една неизвѣдъна
стѣйностъ. Инистри, обаче, да
врѣзватъ съ способностъ-та на душа-тѣ
за радостъ и скръбъ не е ограни-
чена, и че настoisъ-та и способ-
ностъ ѝ съ разливъ непрѣтънно прѣъ-
вѣтностъ-тѣ. Понеже най-умни-тѣ съ
съзъмъ съ инистри-та има възнѣ-
шънъ въ сънона което тѣ има да ста-
натъ, по скръбъ-та начинъ вѣртъ-
то съ инистри-та има радостъ и скръбъ,
които инистри съзвѣтвия отпосълъ. Безъ
съзъмъ има такива велики радости,
които има инистри да постинтъ, и
които има инистри още даже не съ
възможенъ, защото е писано на скръбъ-
то въ Божие: «Око не е видяло и ухо
не съ чуло, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което е при-
готвъл Богъ за тѣзи които го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце ище не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на човѣка на сърдъ-
то не е доходило, това което го любятъ.
Ини и тълъ дѣлъвъзъ горести, въ които
може да съзъмъ, и за които
най-онце и еще не знаешъ. Ний труда
да заключъ отъ начинъ-то по които
съзъмъ чудна колкото и способностъ
за знаніе и тѣ, че тѣ бѣзъвъзможни
са отъ прѣобрѣтъ. Ний съзъмъ
да влече, и на ч

Ный често си молиът: « да дойде
царство—то твое»; но колко жално е
като Христово—то царство още не е
дошло въ наши—твърдъ сърдца, като даже
тама царуването на Христа не е съ-
вършено. Колко често сърдата ни
възмътят противъ него. Колко равни-
дуним съ тъмъ вълнът му, и
стучим къмъ слъбъдът му.

*Начало-то и концъ-то на сино-
нійство-то. —*

Непърво, то оживотворява и весели, но и неподълг, отроваща и полудълба. Непърво то причинява веселчий и пъсни, но и неподълг произвежда скърби и кълти. Непърво то ся види да побужда добри и приятелски чувства, а и неподълг причинава хули, каранія, блеенія и убийство.

Испърво то възбужда живост и близкото
старателство на лицето на човека,
но посълѣ прости очи-тѣ му червени и
лицето му грубо и скотско.

Испытво то ся види ято візбужд
ума на живій діяльність и да му по-
мажи за пріятні разговоры, но послів
го прави неспособствуют за всією достойно
и почтенно діло, като гэце мае до най-
нишых степеней на безправственность.
Испытво то оживівтара тъло-то и го
прави да варши чудна работы, но по-
слів тъкрада долі на землі-тж даже и
пой-сніціш-тъ.

Исправь пинница-та брон себе
си за пай-честть, но посы прино-
зана че той с пай-оказанье отъ
васчы-ты. Въ начало-то пинница-та
може да е быль здравъ и да е имал
честть дома, но посы той стала не-
мощенъ и до-лыту змущастъ; ис-
пирво той може да е быль почтенъ въ
общество-то, но посы всѣй почтенъ
чомъбъ, стащи отъ него.

Испърво виновайство-то весели за единъ часъ, но посль причинява скърби и охканія за прѣз вѣчность-тѣ.

Мнозина казнать, азъ не вѣрвать че
има бѣдѣцій животъ и съдень день ;
но тѣхно-то нѣвѣріе може ли да уин-
ющиши тѣзи нѣща ? Оказаниъ е оизи-
кото са угашана съ нѣвѣріе-то си !

— Въ време на скърби и бѣди ний можемъ да ся научимъ много полезни уроци, които въ никакъ другъ случай не

Цѣлый-тъ сѣвѣръ вѣка : Дѣ съ-
ѣзжать който да ни спасе? Нынѣ иска-
емъ чеовѣкъ! Не тирсъе толкова
надалечъ този чеовѣкъ. Вы го ищете
ни ракъ. Този чеовѣкъ сте вый, азъ,
и всякой отъ васъ!... Какъ да ста-
немъ чеовѣкъ? Ницо по-мѣчено
имъ, ако не искали да станемъ чеовѣкъ;
и съчи по лесно, ако искали да
станемъ.

Прѣзъ прѣмінѣлъ-тѣ 60 години въ Съединеніа-тѣ Държавы у Америкѣ сх. ся прѣселили повече отъ 9,000,000 души отъ други части на свѣтъ-тѣ.

Производительный—трудъ е единичный—тъ капиталъ, който обогащава единъ народъ, и распространява народното благодеятствието и благосъстоянието. Въ всяка работа има излъзга, казаха Соломонъ.

СКЫША

тє дълга, 10 широка и 10 висока, а последната по 10 лакти на всяка страна. Забѣлѣжително е че ини Святаго Святаго Святыхъ съ имали прозорцы. По тъзи причини съм няколко пъти нужда за събитието въ единъ-тъ отъ тѣхъ за службата която е свята на Ти.

Саныя-т се стала в силен дворъ,
100 авестие дѣлалъ въ 50 широтъ, Ихс.
27; 18. Този дворъ въ сѣвеѣ былъ
быволекъ отъ сильныѧ стѣнами, устро-
енными съ сбѣро и поставленыи подъ южнѣе
расстояніе единица отъ друго, на 20 за-
стѣнъ, строилъ въ 10 на всякихъ краяхъ,
одинаково-тъ имъ се были вѣдьмы,
и были спарзана съ лѣвъ-та, чрѣзъ
поглощо отъ саныя-тъ матеръ. Ихс. 38;
9, 17, 20. Вѣдьмочна-тъ имъ съ бѣла,
роптио, 5 лѣткъ. Толова дѣлалъ
и дѣлѣнія-та на земли-тъ, конъ-
чи съ бѣлъ окраской на тѣлахъ. Ихс. 38;
5. Тѣни занѣши, когда съ образуемы-
ми оградъ отъ дворъ-та, са были
въ бѣлье високъ. Ихс. 27; 9, 38; 9,
6, осеніе, занѣши-та при входѣ
постичной-тъ краю, когда съ бѣлье
быть, багряни, черепи въ бѣлье високъ,
прыдали да са идигро нафту да са
известъ настройко когато свищениц-тъ
въланъ въ дворъ-та. Ихс. 27; 16;
18; 15. Въ томъ дворъ се стояли оль-
ница на всеславленіи и онымалы-
ница. Този оградъ съ поставленіемъ
едицъ линий, между враты-та на дворъ-
и враты-та на саныя-тъ, но по
но изъ порь-та. Ихс. 40; 6; 29;
иманіи-тъ се стала между ограды-
на ассеистка-тъ и враты-та на
май-та. Ихс. 38; 8. Въ томъ дворъ
иманіи-тъ Израиль-са, приносивъ
иманіи-тъ си, обличиравъ-ти си и
иманіи-тъ си.
(Сѣбоя.)

(Carbōsa)

АНГЛИЙСКИЙ-ТЬ ПОХОДЪ КЪМЪ СЪВЕРНЫЙ-ТЬ ПОЛОСЬ.

На 1875 праъз Май една експедиція от два ванара тръгва от Англия към съверният полюс със 115 нови открытия. Та е била създадена отлична капитанка, със опитна колаборантка и със всички потребностни за изкушните в арктическия полюс и за изкушните по ледът. Нея е имала и няколко учени мащ. Тези експедиции, които са очаквани да отстъпват 2-3 години, наричат сърце на чистото със завършила в Из-

— На 14 дня пришел зиль-так в озере
градус под землю та точка, и на-
головный ступ 104 градус под зем-
лю-та точка. Живи-так за 47 д-
нам прѣз зиль-так стоял замысловато,
и голова горбъ была ступъ-так что
человѣкъ съдилъ могилы да стойть
на курупъ-та на запоръ-так. Тѣ,
съ бы былъ тай добръ приготовленъ за
ступъ-так не построили иного.
Тѣ прѣмыкли дагы-так перволь
на зиль-так съ чеченск. письмомъ и раз-
ъяснили заблужд. Корабельщикъ тѣ слъ-
дилъ какъ въ едно редовно училище,
а капитанъ-так былъ учитель-так.

На 29 Февр., съезде-то нача съзыво. Събоятъ-то ся отворио между два-та вицара прѣз Марта, но оттогдь когото напришли събоятъ-то, единъ човѣкъ извѣсъ-ти въ корабъ-лоди въ капитанъ съ исключеніемъ въ булы, оставили вицара-ти и отпали изъ разы носово да пакутъ съ ше-мисъ. Една дружина създавала крабѣрѣж-та линии на Американск-ти-та-терикъ прѣзъ едно разстояніе отъ 220 Миля. Най-съверни-та земя, наречена Мисс Коломбия, била на ширинѣ S $^{\circ}$ 17'. Друга дружина създавала крабѣрѣж-то на Гренадий-ло ширинѣ S $^{\circ}$ 18'. Трета дружина пакутъ направо къ Свѣтлер-ти по лодъ и на 22 Маи досгнѣла до ширинѣ S $^{\circ}$ 30', 26°. Тълькъ на най-дальни-та точка до които имѣніе отпомѣнѣлъ не е доста-гатъ. Тълькъ дружина прѣмѣтъ задъ гравѣль-ти на Америка и на Грен-адиандъ, лотъ съ сицилия прѣлъ ед-но замръздало море. Но тозовъ моръ е било пакутъ-то, чѣто тъ е можала да пакутъ само по 1/4 миля на денъ. Въ продлѣженіе на 72 дена, тъ съ отдаленіемъ 73 мили отъ вицара-ти, отдохъ до полностъ е имала още 400 мили. Тъ не е можала да отиде по-да-льчеъ, и по причинъ на голѣтъ-ти трудъ и на изѣланіе-то на прѣмѣтъ хромъ, триди думъ отъ нея умръли на падъ-ти и бѣли заронени въ синъ-ти. Объяснявши-ти селъ съ отъ 2 до 10 краца дебелъ, но въ подвижно-то море той бѣлъ отъ 80 до 120 краца дебелъ, на които горна-та частъ бѣла е бри-гантъ наядъ-ти. Този дѣлъ са съ хрѣзълъ отъ движеніе-то на море-то всекими-ти образъ, и въ изѣланъ-ти той можала да съ прѣмѣтъ само чрезъ просчашеніе-то на единъ пѣтъ съ бордъ.

— Всички търдужини прегълтени го
блъзка, студ и болест, и много
думи от тъкъ са засирвали на вино-
гърди почти подувати. Но съз-
ното-то на добре нагледяв и язви-
те гъздарни обсъди А-ма душа, за
което споменаха вече че умръл.
Болестта от коя-то почти всички-
търдужини си извадиха под козел-ко-
са. Тя се привлича от пънчено-то из
дръжките храны. Низките сълзи от че-
ловешката същност не са съзимани
зато 81² ширари и търдъл наядо-
личата и други животни съз яздят.
Да-да във първото-то коре
начало са супи сълзъ 20 Йана. Ва-
портът, който бъде по къзы съвер,
търпълъ на 31 Юли и сълзъ една
голяма борбъ съз лълът дошъл при
другият-то вапоръ на 12 Августа.
Да-да вапора тръгналъ юргъ от
12 Августа пръв супензъ-то лълъ,
но сълзъ на 9 Септември тъ дости-
гъ до изгорено-то коре. На 25 Сеп-
тември тъ пристигнали в Диско при

нашето оцѣненіе на стойностъ ѹ е чрѣзъ пріемъ? Тогава нека пріемъ оцѣненіе-то на самаго Бога. Той зине стойностъ-тѣ ѹ, зашто той імъ е създателъ. Каква стойность той ѹ приписва?

Той е дал Саше-ти си да як искуши. И нека читателят да размисли добра върху това дълъг. Толкова драгоценни са думите ти на човечината, тъй като Бог си е възложил, пръвът рече худа и ся е прибрал на смърт за да ги спаси. И сега Богът изнася всички им да разделимът върху стойността на думите-ти си. Той пита съмът какво бы не получавах да спечелиш чистът и святъ, а изгубимът своян-ти си думи?

Читателю, какъвъ отговоръ ще даденъ на този въпросъ?

Ний не можемъ да смы прѣмного
благодарни за малкы добрини, но мо-
жемъ да смы прѣмного смищуванн за
малкы нещастія. 1 Сол. 5; 18. Лук.
10; 41.

Благодать-та и слава-та съ нераздълни съединени; който придобие един-та, тръбва да е увѣренъ че ще придобие и другъ-та. Исл. 84; 11.

Сатана обещава въчно удоволствие, което той никога не дава; той дава онова което никога не обещава, т. е. въчно окаляние. Быт. 3; 4.

Безопасность—та на единъ народъ съ достоинство-то му, а не въ багатство-то му. Прит. 14; 34.

Когато любовь—та е най-гордъца, тогава похвалът е най-въсъхитителен; сърдъцето помага на главата. Иса-

Какво не може благодатъта да извърши? Тя направи съвател да ѝ отъ

Человѣкъ може да е искрененъ безъ

На небе-то не ще има никакви скръби или плачове, а въ адъ не ще има никаква радостънна на небе-то ще има радостъ и блаженство, а въ адъ нищо друго осъзнѣ плачове и окаиство.

Който желас да има много съобщение съ Бога, трбва да има малко съобщение съ свѣтъ-ть. Іак. 4; 4.

Ако човѣкъ испрѣво и да люби вѣзбраниы удовољствія, той послѣ ся гнуси отъ тѣхъ. 4 Цар. 13; 15.

За да бъдемъ благословени съ блаженство, итай тръбва да ся украсимъ съ святостъ. Исл. 139; 1.

Същепе-то е една добродѣло, но
и не

Святите съ един добродетел не
са и украсителни, но и същественна
в християнство-то; то не само е
одно ищо, което християнинът мо-
жес-бъ да има, но което той трбова
и има. 1 Пет. 5; 5, 6.

Християній-тъ иль нѣхудъ, когда
малы съпѣръ-тъ си чаетъ, да си скѹ-
па и да скѣръ; той траба чрѣзъ та-
ва размѣнія на стане по-бодръ,
по-трудолюбъ, по-радостенъ и по-
изобрѣтателенъ на Богъ, който го е при-
имъти за твояна полезни службъ
чрѣзъ прѣмъ на живота му, който
въдѣлъ Иисуса Христа го е освободилъ
отъ стражда-ти на съпѣръ-тъ, и който
поднесе даръ-ти на вѣчный-тъ жи-
вотъ на вѣчныи контъ вѣръти въ него.

Відмінності та їх склади

СКЫШЯ.

Ако скін-тай та більше в сдвигу, поїх, із якою ініціативою праця на маси че та стосуне вербль него. Но-віртоюно с че пространство-го на источни-тк страна. Більше підєстес ти приступи лякі!; по-мало от това пространство не спінне за работою, ю то си вирине тиль, а за чело-віків-ко то відьмінніх службя-ть. Стєть же споменені імена за пещ-тв, ото бхах в скін-тай.

Въ прѣ-та, часть на скін-тай, сім'я Святія, въ коїто лізліхъють священники-то да зібрывають бол-ду-сугене-то (Еп. 9 ; 6), вище три обрядженьня імена; имено, олтар-я за каден-то, григор-я за хв-

твът на предложението и съблъстътът. Олтарът, за кадене бънне
ерътъ съблъстътъ, предъ завѣ-
ти, Иех. 30: 6 – 10; 40: 26; 27;
на него съ кадене темъни сутреш-
вечер, Иех. 30: 7, 8. На съверъ
гъ олтарътъ, т. е. на десна-тъ страва-
на свещеникътъ, когато той въз-
бънне тръпка на хълбокътъ на
предложението, Иех. 26 : 35; 40 : 22;
3: а на южна тъ бънне златниятъ-тъ
и пътищътъ, Иех. 25: 31 – 39. Въз-
вътъ чистъ на съмъртъ, наречен
съзата Съвътъ, въ които излизан-
тия прародители и родители въ
дънца, тъ, бѣхъ комътъ на за-
тътъ, отъ всичкътъ обкованъ съ
и хуризъмъ-тъ.

Звято-то и срѣбо-то, употребленіе
украшенья — на скамѣ-ти, ся о-
значаетъ не по-мако отъ единъ
царя были недѣлѣты. Тѣль забѣ-
гнанія и скамы спрада ся посторон-
пустынія-ти при Спрадѣ, на пурпур-
девъ и пурпуръ тѣль вѣснинъ-то на
годахъ, слѣдъ вѣснинъ-то на
грави-ти изъ Египетъ, Иех. 40:
— и когато ся построи, та и венч-
и ся помазахъ съ масло, стихъ 9—11,
и ся покрыла съ крыло, Иех. 24:
— 8. Еср. 9: 21. Олаты-ти на все-
жасенія-ти, особенно, ся освяти въ
израїль седеъ дни, Иех. 29: 37;
тогда Израїль-ти къ закону при-
ложи скамы приношения, Чис. 18: 1.
Прѣбра для забѣгнанія, още, че-
мъ-то бѣше построена тѣль, што
може да ся разложена на части и
да ся слободна, споредъ както об-
щества-ти го изложиша. Това

иинцы-тѣ и Левиты-тѣ, занимавахъ с-
дно мѣсто между шатры-тѣ и скы-
пичи-тѣ.

Не ся зине колко прѣк е сацд-
ствуваши. Монсейнъ скази. Прад-
приименіе—то на Палестина, та бѣше
в Галилѣа. Иис. Иас. 4; 19. 10; 43;
а сѣда прибрѣзаніе—то на озинъ зе-
мли. Ти въ Постр. 6; 17 и 1. Авт. 15;
1; въ 2 Постр. 6; 17 и 1. Авт. 15;
1 къ изѣи. Довѣдъ постори въ ле-
русаинъ единъ синий, за конечътъ,
които напрѣдъ за длаго прѣмо бѣлъ
из Галилѣи, и посѣлъ въ дозвѣти
на Оедомъ—Езомъ. 1. Авт. 13: 6, 14. 2
Цар. 6; 11, 12. Въ 1. Авт. 21: 29
създа какъ синий—то Монсейнъ бѣла
оза въ Гавронъ: и отъ тога си видѣ
ко кочевѣтъ тѣбра за длаго прѣмо
да е бѣла отѣлка отъ пѣй. Синий
та бѣше въ Гавронъ, даже въ врѣте то
на Соломонъ които принесъ жертвъ
прѣзъ нея. 2. Авт. 1; 3, 13. Това е
послѣднѣтъ пътъ Ато Монсейнъ—са видѣ
ко синий та, когото си донесъ съ кон-
ѣтиетъ въ христи. 2. Авт. 5; 5;
бѣлые шатрѣтъ въ които кочевѣтъ
бѣла озда въ дарълъ на Сиона. 2. Авт. 1;
4; 5; 2.

ПЛОДЪ НА БЕЗВЪРНІЕТО.

Г. Малѣтъ, единъ прѫгутъ безвър-
ници, извини единъ слуга, кото му
заслушува на трънъ—то. Малѣтъ че-
сто са разговариваше на трънъ—то, вър-
хъ безвърніе. Слуга та му отъ слу-
шаше на тѣзъ разговори стакъ
безвърніи. Като си ублѣа че нѣма
жалѣде никакъ и че никому тѣма
да даде отчетъ за дѣлъ—та си, той поч-
на да краде піакъ драгоценности ища-
дътъ—то на господари си. Иакъ
неизвѣдъ, общеч, толкова го пѣскъ-
шю право, ико го хинаваши съ иль-
зами въ го доводъши предъ госпо-
дари—ти му, който почна да го ис-
пользова предъ ильзами прѣятъ.
Ильзо слугата си показваше
честъ отъ стартии: но иакъ не искаше
отъ стартии на прѣятъ—то: но като го
прѣнуждаваша да даде отговоръ за злов-
итѣло—си, то ильзо поса—катъ рѣ-
чите: «Господине, азъ съ та слуга
зловито много на призываши че
невъзможно да имъ блѣдъ живетъ,
че подири съѣти—ти съ че ини-
нициаграда за добродѣлъ—ти, и ни-
нициаваши за зловитѣло—ти, что
ниници на изправи да крадъ». Малѣтъ
понима: «Но, зловитени, не си
бѣше обѣсъ отъ поса—то? Слуга—та
върхъ въ Господари—ти си и каза:
Господине, въсички искамъ да касемъ?
и си отшелъ отъ мене наилѣгълъ
съ страхъ за бѣдъдъ никакъ, и за-
да си боя съ фѣсто—то?»

Вѣка непрѣтѣло стрѣла, щото си
парила противъ прѣятъ—ти Христоны,
и прѣдъ да си приближаватъ по близо
и Симеона си и да ставатъ по-
вѣски въ службахъ—ти му.

Новече—то човѣчии работатъ за на-
ще—то, а мащни за бѣдъдъ—
ти работатъ и за дѣлъ—ти — за
дѣлъ—ти въ настонъ—то, и за на-
стонъ—то за бѣдъдъ—то.

ЗЕМЛЯ И ПЕТОВЪ КЫТАЙ

Землемѣдѣльціи дѣржъ прѣмѣсто въ Китаѣ. Правителственныи чиновники даютъ дѣржало вѣнчаніе—тъ, но за то—богадѣтельство, не съ чѣмъ то же, какъ хранѣніе на головѣ головы гошна на праѣствѣ, оно же что посрѣдѣ нѣкакой церкви. Тѣ съ накѣнѣе оно отъ опыта, что много по-лесу съ управляющимъ землемѣдѣльцемъ отъ едино тѣлѣвѣго или воинскѣе наслѣдіе. Съ вѣнцомъ приѣхъ прѣмѣстъ къ правати головы почеты на землемѣдѣльце. Въ Пекинѣ имъ единѣтъ землемѣдѣльческихъ храмъ, находящийся въ сѣрѣ—тъ на єдинѣ обѣградіи. Всѧ година въ определѣніе Императора—тъ сѧмъ отца тѣлѣвѣга и въ едино место наслѣдія тѣлѣвѣга, и въ едино место наслѣдія за глызъ цѣль, и въ прислѣпѣ—тъ на головѣ—тъ на дѣржало, тѣлѣвѣго рою и позата да примиа земель—тъ за святыи. Орадія—тъ, то самъ то употребляти, сѧтъ отъ сѣрѣтъ країка краска. Нико по- лице не може да къ землю да сѣ- то назначено за Императора—тъ, то го тѣй не съ скостыю да дой- сѧ, то сѧ остава неспособъ. Съ-мѣто отъ Императора—тъ быва орѣзъ, озиантъ—тъ на Пекинскѣй—тъ обѣдѣтъ о градѣ. Тѣлѣвѣгъ подождѣтъ Императора—тъ и посыпѣтъ про- назначено—тъ за гѣлѣ хѣсто да при- бѣргающъ орадѣ съ червена краса. Сѣдѣтъ Императора—тъ, Кин- тѣлѣвѣгъ и чиновники—тъ отивѣтъ въ землемѣдѣльческихъ храмъ, които еи по- знатъ на Ишана—Хуэе, или «боже- ній—тъ землемѣдѣльцъ». Тусъ сѧ- знатъ на єхъ бѣкѣвѣ, синихъ и синихъ, и молитви сѧ отправятъ на Ишанъ, ѿща на бога на землѣ—тъ, на ѿнъ зито—тъ, на бога на осенялъ, на ѿнъ зито—тъ, на бога на осенялъ, на ѿнъ зито—тъ и на бога на дѣржало—тъ особенни сѧ колѣтъ оно съ бо- гомъ годинами. Тѣ дренинѣ—тъ прѣ- тозъ богъ съ была єхъ озиантъ ю- ро, не сѧ чиновники—тъ, които извѣтуватъ за Императора—тъ въ тѣлѣ, обѣживаютъ кавотъ обѣгать. Однодоби орѣзъ и молитви сѧ извѣ- туятъ отъ главы—тъ управителя прѣ- тъ порти на єхъ вѣнчаніи тѣ главы въ дѣржало—тъ. Сѣдѣтъ това у- падѣнѣ—тъ еи всѣхъ тѣ главы въ дѣржало—тъ. Сѣдѣтъ това у-

оставши на стране идолопоклоннического богослужения, поведен на Императорский, на чиновный и на управительный твой дом отъ създѣйствияхъ похвально. Жалко е же Богъ ако и да не е оставши въ незаслуждѣтельствии прѣда понесико и направлении добродѣти и въ ини дѣльстве отъ пе-бѣто и поснѣ прѣзѣни, като имъ е на-
слѣдъ сърдца-та съ хранѣ и вѣ-
тѣ и до сего припрозиваніи вѣтѣ-
віи-то и на благо-дѣліи-то
довать слава-ту му на други и
-тѣ и на истина-тѣ.

ZOPHIVIA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница са издава от скопски Петци. Четвърта за една година е единично българско и възрожденско, а за шестък месеца три четвърти от всички български и възрожденски градове.

Голица 1

ПАРНІСТВА І НЕДІЛІ ПОЕМІВ 26 - 1972

Брой 48.

КОЙ БЪШЕ ПСУСЬ ХРИСТОСЬ
СПОРЕДЬ САМЫ-ТЪ НЕГОВЫ
ДУМЫ?

Понеже Иисус Христос е бил, според съдебствието на оците като озовавали добри, бескорени; понеже той е бил, според съдебствието на образованите в света, един сълърмен човекът, и понеже той е бил, според съдебствието на съвети-безбривни като Страус и Ренана, несравнимо-то и обождано-то лице, думи-тъй на трубата да си привърши за истина. Причес, какво е казал Иисус за себе си? Той не е оставял човекът да тигатър за него или да измислят нъвъй теория, съдебствието-то му и достоверността-то, но постоянно и положително е о-

1) Иисусъ е обявилъ че той е пред-
казаный-тъ Мессия.

Иисусъ е казалъ: «Испытайтъ Писанія-та; защото вы мыслите че въ ъхъ иматъ животъ вѣчень; и тѣ съ ѿнто свидѣтельствуватъ за мене. Іоан. 5: 39, 46. Іуе. 24: 25 - 27, 44.

Когато Иисус ся разговарял съ
'амаринкъ-та, тя му казала: «Запи-
е ще дойде Мессия, който ся назва
Христосъ: той кога дойде, ще ни въз-
вости всичко. Казува ѝ Иисусъ: Азъ
тъм, който ти говорих». Йоан. 4: 25-26.

Сылъ человѣческій е была една отъ
стамъ-тѣ, която въ В. Завѣтѣ означа-
етъ Messiah, иако въ Дев. 7: 42, 44.

и Мессия, единственный в Дан. 7; 13; 14; и Иисус Христос привносит тезисы, что, как и приличал себе он самъ Головческий, Мар. 14; 61, 62. Мат. 6; 63 — 65. Първоначальникъ — търпимъ думы — тъ му и казъ че той бояхуствува. Народъ — тъ прорубъ думы — тъ му, защото и той казъ че Иисусъ е

живинецъ на съмртъ, Мат. 26; 63—68. Христосъ, нашистинъ, прогласи се си за Мессия, но не за такъвъ Мес- и, какъвто Ереи-тѣ съ очаквали да

появи. Споредт погръщено-то мнѣ-
на народъ-ть, Мессія щыше да о-
зове едно земно царство; но Иисусъ
и казаъ че негово-то царство не
бъне да бѫде отъ този свѣтъ, Йоан.
18: 36. Споредт оживленіе-то на Іу-

и, зоръ предъ око мое то на гу-
пътъ, Мессія щъше да дойде за да
воздви народа тъ нинъ, да постави
царствотъ си въ Йерусалимъ и да у-
станови други народи за слуги ти на

иные други народы за славъ-тъ на
рѣский-тъ народъ. Иисусъ, обаче, си е
огласилъ за Мессія, пратень отъ Бога,
за политическо-то освобождение на

2) *Iucusъ сѧ е прогнасиъ за без-*

Той направилъ това по разны начини.
Той ни веднъждъ не е припозналъ
е быть гръшень. Въ това отношени

той ся е отличны отъ всички-тѣ | ст

пророки, апостолы и благочестивы людие въ всички-тѣ времена. Пророди-тѣ и апостоли-тѣ все сѧ исповѣдавали не-

Кой отъ всички-тъ най-велики учители или философи съ дързълъ никога да нарече себе съ видчникъ-тъ на свѣтъ? Сократъ, Платонъ или Аристотелъ призовавани съ какъ човѣкъ-да ги ищи човѣкъ много мащно съ избръ; и не само това, но че ако піанница-та не съ остави отъ піенѣ-то, никакълько почи не може да го избръ отъ кънкъло и да е болѣсть.

посылают като виданія—так на съѣтъ? Испуск, общеч., назыв.: «Доказъ съѣтъ—такъ, виданія съѣтъ на съѣтъ—такъ». Іони. 9; 5.

5) Испуск в прописали съѣтъ за единичн.—такъ источниковъ на право-стенкахъ та працевходостъ и на ду-гахъ—такъ съѣтъ.

Твой казацъ: «Пріблодите у мене и
всю в'ась. Како лозенка-та праця
не може да привесе плахъ отъ себе
ако не пріблода въ лозя-та, та-
кого вы, ако не пріблодите у мене.»
Аль съзъ лозя-та, въ працы-гъ; кол-
ко пріблода у мене, и аль зъ-
въ, яко привесе плахъ; защо безъ
десно не можеши да спортишъ,

б) Иисус Христос в прогласил
себя сыном Божиим, то на сеймъ-
відні злочесті! Колко хълуды щѣхъ
да ся избавять отъ сиромаштій, отъ
богауды и отъ бородавкіи!»

Той взялъ: «Азъ съмъ хъбъдъ на животъ. Азъ съмъ живътъ хъбъдъ, пълнътъ ти отъ тебъ, че живе въ мъ»; Иови, 6 ; 48—61. «Азъ съмъ кръсненъто и животъ ти; когато бързаши въ менъ, то да умре, че живееш, 11 ; 25, 26.

ШИЯСТВО-ТО И ЛОШЫ-ТЪ МУ СѢДСТВІЯ.

уче на народѣ тѣ — изъ желанія да
хъя крѣпкій никоимъ думы вънѣху него. Зло-
гражданій-та въ бѣдѣ-та, които
изолизовать отъ піиност-то, съ
расьадицами и иногородными. Хылади че-
лѣбцы умирать отъ него всѣка годи-
тель по-добра да си налагатъ и гра-
жданскіи закони противъ піиност-то.
Піаница-та не поврежда само себѣ си,
но и общество-то; и гражданскіи-тѣ
закони, на които цѣль-та въ благоден-
ствіе-то на общество-то, требова да

Според статистикъ-тѣ у Англії пришли само по него около 50,000 ии на годин-та. Статистикъ-тѣ на други народи показавъ още по-скоро слѣдствія. При това, според

отожжена това зло, направил да си изкоренит много от лоза-та, както направил и Аликурт. Понижога Франкусъ-тъ царе спипривадил пиянство с устраства на казанци. Фран-

и присоединил к ним дробь
с наудуна и да прилична боле,
—тъ имъ съ отприличи съльбъ
и затащала. То гы уподобона на
ти и на зиброня. Мознота отъ
тъ ставатъ крадони и разны други
стъльники — сървать ябъсто-то,
тильникъ-тъ или на бѣшто-то,
гополузу-то на піаніца — съльбъ
ноизвѣрила; тъ става бесчестенъ,
зимою и страда до крайинъ стѣнъ,
зимою съ него и дожинъ-тъ му.
Бѣзары-тъ съ забѣжали че піа-

цикъ съ зигзагами папіни-тъ за вѣръ-
тъ въ тынцъ и мѣнъ давалъ сми-
хѣбъ и водъ; вторы пѣть, ако съ не-
поправили, наказали гы съ бой; тре-
ти пѣть гы бѣзъ публично съ точы;
и пѣть-послѣ, ако съ не поправили, от-
развалъ уши-тъ имъ. Азъ не пры-
мѣжалъ строгы-тъ мѣръ на дреинъ-
тъ. Дума-ти е съ чакъ, че тѣрь по-
разы изчины да съ работы противъ
това гоіймо зло, которое застрашава
благословеніе-то на народъ-тъ имъ.

Платинскій.

Платинский.

НЕПРОМЫШЛЕННОСТЬ.

5

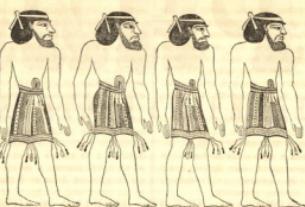
Уварварскы-тъ народы бѣдность-та
е всеобща. Тъ обаче не страдать твѣр-
дѣ много, защто никой отъ тѣхъ не е
наученъ на сѣянинско благословіе,
и тѣ съ задоволіемъ, ако само имѣть до-
стѣя да хлѣбъ.

У народы-тъ дѣто робство-го съ-
ществуна, икма бѣдность, за-
щицтю господи-ти съ грызть юшо
роби-ти иль да съ храни, за да мо-
гутъ да вирьнутъ работ-ти. На-
Гольма-ти бѣдность съ наими посрѣдъ
иий-образованіи-ти народы, дѣто иль
най-только спрековиеніе въ тѣлово-
нѣ-ти, и дѣто скопствіе-то и ци-
віость-ти (салтанат-ти) на богаты-ти
привѣтъ бѣдность-ти и лиинчи-ти на
сиромахъ-ти по-горчины.

Англия с един от най-богатите ѝ страни на света – Търговището ги експандира, ракоходици ги давател и изкустви и работи ги в труда и обичаи. Голямо богатство ги изпътуват в нея; бансът ги е създал за злато; «фабрики» ги произвеждат безумници произведения; и замаят в много производството, и присвоят го голямо спомашество са напари в Англия. Състоятието на иноземците от банди-тър там е много скъпо. Ако и да живеят в една образованата земя, търпят неизобразими и вно и да припаднат на един Християнски народ, търпят не се ползват у Християнство-то. Мнозини от тях са търпят лихви и от цивилизациите, и от Християнство-то както са били проробити от жители на този остров, които Юлий Кесар с дошел в него около 1300 г. Единствено на такова бдителност посреща такова богатство, на таково умешение посреща такъв високи цивилизации, и на такава порока посреща един Християнски народ, пребъда приличече винаждат на всички човедоболни и придолбодни хора.

Каждый с источником-ть на твоей
блаженность, и как може да си отмакне?
Ты с единой на праотечество причини.
Една от тъзи праотечество причини
е селебодите-го на болгатите-тв.
Тъзи якости за пари, Любостяжато-е
и аристократия, възможността на
известни, възможността на слава, на
богатство-твъз. Главата-та цъл на на-
родъ-тв си види е в повечето-то за
умножение-то на болгатство-то му от
западото на сапунчишко-то му благосъ-
твование. Главата-та цъл на мозината
частна лица е да умножи свое-то си
богатство без да гледат дали сред-
ата, която употребят, са спра-
едливи, или какви ще блаждат съл-
ьвата-ти на усълугите им върху по-
добните-тв. Мозини си грижат са-
ми за себе си; търсят големи па-
рими чрез какви да се създадат; сре-
дство-то е тъхните-тв бояг. От тъзи
чаръхона любов за пари, от които
тъхните на-бъсна-та цивилизация, нито
зас добри-тв подсъздателски прообразо-
вани могат да освободят народъ-
тв, пронизват много блажен и зам-
еня, които са напират във Англия.

Друга нравственна причина си на-
ира въ самият спомасъ. Ако и да
спомеде Божественно то Провидение
въ него иного спомасъ въ сънъ-гъ,
тъ това не следва че тъ грѣбва да
бъдатъ оказани и унищези. Человѣцъ
може да бъдатъ споменасъ и пакъ
да бъдатъ честини. Повече-то отъ не-

Environmetrics

H E V A O

птица—та на спироке—тъ пропизади от сама—тъ тѣхъ. Мнозин от тѣхъ само работат, изглѣд, пѣвъ и сѣѣтъ: тоа съставлява животъ тѣхъ. Тѣ не са гризачи да си кончатъ нуджди—тъ за утре или за нацупъ—тъ годинъ. Тѣ са оставяни на плоскотѣ—тъ си желаніе и не са гризачи за въ баджакъ. Въ това отношениe ги привличатъ на вар-
варесъ—тъ племена, които не знаятъ по-добре. Тѣ са учизватъ чрезъ по-
роци—тъ които придуциватъ живите
занаяти—тъ, но не са получаватъ отъ прѣ-
иследства—тъ. Тѣ са разводници
имамъ образование и отъ къмъ Христиан-
ство и отказватъ да си подчинятъ
на вѣщите—то инъ, и съдовдатъ па-
датъ въ едно отчуждане положение.
Въ прѣи раздѣлъ като благородници са
прѣвъзнеси и като големи са племя-
ни, тѣхъ, къмъ ки надвижватъ всички—тъ
безъ да синестатъ икона за въ баджакъ.
Съ прѣобразованиемъ са стинали
въ Английско—политическо управление;
политически—тъ правъ са си учи-
вани; донеси—тъ на въсъма—тъ класъ
съ са уточнили за да бы не по-
дадиши—тъ да си наименува, но тѣль
не са улучшили състоянието на
близките бѣдни. Причини—тъ е явна.
Близките—тъ не са възели прѣобразовани
съ сюзи—тъ и си живятъ. Цялъ—на
близките—тъ прѣобразовани са прѣоб-
разоване—то на частни лица. Обществен-
ието—тъ здрави произразатъ отъ лични
личности; общество—е до лошо, защото
личност—които го съставляватъ са ло-
ши, и главни—тъ цѣлы на всички—тъ по-
литически и обществените прѣобразо-
вания трбда да бидатъ прѣобразована
и на частни—тъ лица. Близките—тъ трб-
да извездатъ прѣобразованието въ
тѣхъ—тъ си живятъ за да могатъ да са
освободатъ отъ нещастие—то си воло-
сие.

Люси другари. — На единъ чистъ зворъ водъ-та за няколко време тече се чиста и бистра, но ако са случи ся разбързки нѣждъ съ блестките и чистата вода, и та става такава. Тъй и съ младъ-ти; додътъ живѣтъ съ обироправни човекови, твъ ся пазить разбрънти на навици, но ако ся сържуватъ съ лоши хора, и твъ ставатъ разбързки.

Человѣкъ естественно туря свои-тѣ
огрѣшки задѣлъ себе си, а погрѣшки-
и на другы-тѣ прѣдъ себе си; и отъ
това той с изложеніемъ на слабость-тѣ
възвышава себе си, а да укораша

Онзи, който е изгубилъ съвестъ-тъ, ся е лишилъ отъ едно отъ най-загоцѣни-тъ си съкровища.

Н Е Х А О .
Нехао, или Фараон Нехао, ёёне е-
дигит Египетски царь, сноменот не
само в Св. Писаније, но и от Иродота,
којот казва че той е бил син на
Иосифата, Египетски цара. Иродот
казва, още, че когато Нехао из-
брал да престолу-тз на башка си, той
събрах големо воинство и пратил го
милити флота по Средиземно море и по
Червено море; че той въздигнал огромни
количества пари и погубил хиляди
человеки в безплодности странини за да
следи рѣка Нил; че Червено море
чрезъ един камен; че при той бъл-
гарей кройто испратил един корабъ
да си обиколи Азия, Осия, Гудини-
шът цар, който беше поддаден на На-
худоносария, Вавилонският цар,
пото че построи Нехао, че построи та-

Слово против иже въ первътъ му походъ противъ Ванисианъ царъ, а съ би съ него пръвъ разгърътъ на парни и умръ. 4 Пр. 23; 29; а Схадъ скъпъ завоеванието си безъ да си боядъ дълго време въ Гусдъ. Но пръвътъ то си отъ Езартъ, ато пръвътъ и отъ украинъ градъ тъ Кара-камъкъ около 610 год. пр. Р. Х., той се заби въ Рынъ у Асприй; и като имовна Юхаха, Израилътъ тиръ, то съял отъ прѣстолъ тъ му, върхъ до вериги и го притисъ въ Египетъ. Тогава отъ Езартъ и постнази за Езиръ Езиклия и усъчи дънъ-тъ, който Гусдъ грабваше до на пътища.

— в гольми-^и » Гулыбца, «Грибница на Паш-^и» в Гулыбцах, «Бородиц на Паш-^и» в Елецките, впрото представя тетроптия Европейски знаменити цълници, които са довели предъд Фарона Хехо. Единът от тяхъ бил боядисан със синьо, а другият със зелено.

Самонадіянность-та и самоотврже-
с-то ще научить человѣка да яде съ
ть-ть си хлѣбъ, да работи вѣрно за
спечели поминокъ-ть си и да спи-
ва старательно онова което мы ся
вѣрия.

Който прѣзира малки-тѣ нѣща, ще
тъне малко по малко.

НЬКОЛКО ДУМЫ КЪМЪ РОДИ-
ТЕШ-ТЪ.

Всички-тъ просвѣтени родители са стараѣтъ да развиватъ въ чада-ти си интересъ за прочитаніе. Прѣзъ книжкы-тѣ 0 или 40 години много отъ образованія-ти народъ са обращавши особено вниманіе къ този предѣлъ. Многоизлични-тѣ средства, които са употребявани за тази цѣлъ, са доста разнообразни.

Причина-та на това е явна. Въ съвънът има почти нищо друго, което привлича толкозъ удоволствие и произвежда толкозъ излъж, колкото вкусътъ и прочитанието.

то дава єдно пріятно заниманіє и
їх запазва млады-тѣ отъ лошы дру-
ги и отъ лошы павиць. Младежь-тѣ,
кто обычна да прочита, не ще с тол-
ъзом склоненъ да ходи по улицы-тѣ,
что да посыпана кръчмы-тѣ.

Вкусъ-ть за прочитаніе отваря ино-
источини на истинно и чисто удо-
лствіе, при които и млади-ть и ста-
-ть могуть всякога да прибѣгватъ
съ тѣхъ и съ настежъ.

тъль да си наследяватъ.
Онзи, които са разширени в себе спусък за прочитаніе, могатъ да си занинять съз-отлични-тъ человѣкъ на прѣмъяло-то и настояще-то, и са ползватъ тѣхнѣкъ прѣмъръ, и това, чрезъ прочитаніе-то, тѣ по-новища са обогатяватъ съ знаніе; а разинятъ устремленіи-тъ си силы, тѣкъ се приготвляватъ за да ставатъ почтенни и полезни граждани.

Но как же тогда может быть разница в то, что я пропишишь? Разумеется, я буду разбирать, что я самое-то и дальше-то не буду приподнимать тоги выше дюймов сажа, т.к. много машино что я придо-
влют кирасиста, и може бы че
согла памя да я приподниму. Както
наших друга работай, тады и пропиши-
шь о нем ясно и прятно на
бюро, кото от маэдоста с наимен-
ием на него; но го е тжаки и не-
обходимость работай о онкса, кото не са
навыкали от маэдоста-ти. За са
ни причина разумеется родителем
они гризат да развинтят тоги
так в синеве-ти и дальше-ти са
так са хлам.

Но какъ можетъ такъ вкусъ да ся
ные въ плады-тѣ?

Взялся за пропаганду, с приподнятым
по единим начинам, ч. ч. проф. архитектора.
Онел, когда прочтет, скоро
обида начнет на прочтение. Но какай
роль жеокся, да направлять ялады-гэ
пропаганду? Сами хотят издаванием
и вестниками, когда им интересен
Комитет, когда с письмом за
личности-гэ велено, чтобы никакая
свободы не мешала им. Политиче-
ски вестниками, когда башни-гэ хотят
обличать, с открытием за ялады-
гэ синов и дочерей, и т.к. идва не
может. За това, да ся разъясне
за пропаганду между ялады-гэ,
ходжим потреброятъ да ся печататъ
и вестники особно за тахъ.
Самъ с стараемъ до спомогатъ
за това въ Мисчеславъ-ти Зоръ.
Тоинъ спомене не ся стари хо-
дитъ за ялады-гэ. Ины глауды за

но за млади-тѣ. Ихъ гледомъ да
продаваны въ неговы-тѣ стыпове
на свѣдѣнія и праственны настѣ-
ніи, конто млади-тѣ могутъ да
умѣвать и въ такъвъ начинѣ, който
привлекателенъ за тѣхъ.

